

ѿ Идониа, ѿ Тубиа, ѿ Тубадш-
 ниа Левити, ѿ сз нѣми Елісама
 ѿ Ишрамиз, жерци. Оучахъ же во
 Иуден, ѿмѣюще книгу закона Гдѣа,
 ѿ прохощахъ грады Иудины, ѿ
 оучахъ людн. ^{а)} И бѣсть страхъ Гдѣа
 на всѣхъ цѣтвяхъ земныхъ окрестъ
 Иуды, ѿ не воеваша противъ Иоса-
 фата. И ѿ иноплемениныхъ Иосафа-
 тѣ дары приношахъ сребро ѿ данн:
 Ирави же привождахъ емѣ обни въ
 окнхъ седмъ тысяцъ, ѿ седмъ
 сотъ, ѿ козловъ седмъ тысяцъ,
 ѿ седмъ сотъ. И бѣ Иосафатъ
 предъспѣваа великъ въ высотѣ, ѿ
 созда во Иуден домы ѿ грады
 крѣпкн. И многа дѣла бѣша емѣ
 во Иуден: ѿ мѣжи ратници крѣпци
 силни во Иерусалимѣ. И сѣ число
 ихъ по домомъ отечеств ихъ:
 ѿ во Иудѣ тысяченачальники,
 Еднанъ вождь, ѿ сз нимъ сынове
 силни силн, триста тысяцъ: ѿ
 по немъ Иованъ начальникъ, ѿ сз
 нимъ двѣсти осмьдесятъ тысяцъ:
 По немъже Имасиа, сынъ Захаринъ
^{б)} оусердствѣа Гдѣа, ѿ сз нимъ
 двѣсти тысяцъ мѣжѣ силныхъ.
 И ѿ Беніамина силни силн Еліаазъ,
 ѿ сз нимъ державныхъ лѣвъ ѿ цитѣ,
 двѣсти тысяцъ си кнхъ. И по
 немъ Иозабалъ, ѿ сз нимъ сто
 осмьдесятъ тысяцъ, силни кз
 краин. Снъ славаціи царю, кромѣ

своихъ, иже гостѣви царь по гра-
 домъ крѣпкимъ во всѣи Иуден.

Глава ѿ.

^{в)} бѣсть Иосафатъ когѣт-
Истѣво, ѿ слава многа, ѿ
 полѣтъ женѣ въ домѣ Иха-
 абан, ^{г)} И снѣде при концѣ лѣтъ ко
 Ихаабъ въ Самарію: ѿ закла емѣ
 Ихаабъ обни, ѿ волѣ многи, ѿ
 людемъ сырымъ сз нимъ, ѿ оубѣша-
 вѣше его, да снѣдетъ сз нимъ въ
 Рамѣдъ Галаадскій. И рече Иха-
 абъ царь Иилевъ ко Иосафатъ царю
 Иудинъ: пойдши ли со мною въ
 Рамѣдъ Галаадскій: ѿ рече емѣ:
 ѿкоже азъ, такъ ѿ ты: ѿ ѿкоже
 люде твои, такъ ѿ люде мои сз
 твою на краин. И рече Иосафатъ
 царю Иилевъ, вопроси оубо днѣсъ Гдѣа.
 И ^{ж)} собра царь Иилевъ пророковъ
 четирѣста мѣжѣ, ѿ рече кз нимъ:
 пойдъ ли въ Рамѣдъ Галаадскій на
 славу, ѿли оудержеасъ ѿ рѣша: кзали,
 ѿ предастъ Бгъ въ рѣкъ царевъ. ^{з)}
 Рече же Иосафатъ: иже ли злѣ
 пророка Гдѣа еше, да ѿ негѣ во-
 просимъ: И рече царь Иилевъ ко
 Иосафатъ: ете еше мѣжъ едннхъ
 ѿмже вопросити Гдѣа, но азъ не-
 навѣждъ его, понеже не прорцаетъ
 мнѣ во благодъ, занѣ всѣ днѣ его
 ко слава: сѣи Мѣхеа сынъ Емвлинъ:
 рече же Иосафатъ: не глаголи црю
 такъ. ^{з)} И призѣа царь Иилевъ

а) въше дѣ, ѣ дѣ. б) д мѣѣ с, ѣ б. в) въше зѣ, ѣ е. г) д ца ѿ, ѣ ѿг. д) г ца къ,
 ѣ в. е) г ца къ, ѣ д. ж) г ца къ, ѣ с. з) г ца къ, ѣ з. з) г ца къ, ѣ ѡ.